

РЕШЕНИЕ

№ 6064

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2640** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба от К. Х. П. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], ул.“10“ № 34, чрез адв. И. З. със съдебен адрес – [населено място], [улица] срещу Заповед № 3384з-95/15.02.2021г. на Началника на 09 РУ- СДВР - комисар С. Д., с която на жалбоподателя К. П. е отказано продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, кал.9/18 с фабричен № КТ372824, с цел самоохрана.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се отправя искане същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - Началника на 09 РУ- СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител юрк. П. е постъпило становище, в което заявява, че оспорва подадената жалба, както и че счита същата за неоснователна. Сочи се, че оспорената заповед е законосъобразна, като напълно съответства на материалния закон и неговата цел. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид

становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят К. Х. П. с ЕГН [ЕГН] е подал Заявление УРИ 426600-0050/06.01.2021 г., с което е поискал продължаването на срока на издаденото му Разрешение № 20160171431/2016 г. за съхранение, носене и употреба на притежаваното от него късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, ал. 9X18, фабричен № КТ372824 с цел самоотбрана. Посочил е, че има валиден ловен и рибарски билет и членува в Ловно-рибарска дружина С.-И.. Употребява огнестрелното оръжие само по предназначение.

Към заявлението са приложени удостоверение от НСлС, че срещу него няма образувано предварително производство, удостоверение за изстреляни патрони, както и удостоверение за техническа годност на оръжие.

В хода на административното производство е извършена проверка съгласно изискванията на чл. 83 от ЗОБВВПИ. В информационните масиви на ЦИС „Полиция“ КОС, за лицето няма информация. Установено е, че същото не е осъждано, както и че спрямо него не са прилагани мерки по Закона за защита от домашно насилие/ЗЗДН/ през последните три години. Приложено е и медицинско удостоверение, в уверение на това, че не страда от психични разстройства.

С Писмо УРИ 3384р-1613/14.01.2021 г. по описа на 09 РУ-СДВР е дадена възможност на жалбоподателя да представи доказателства, относно необходимостта от притежаване и носене на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана .

П. е депозирал писмо-отговор УРИ 426600-0429/08.02.2021 г., че оръжието ще бъде използвано предимно за лов, както и че лицето е вдовец, който е инвалидизиран. Посочено е, че лицето има съсед, който кани непознати в дома си и те се опитват да влязат в дома на П. под предлог, че искат да санират стените. Лицето заявява, че се страхува и затова иска да използва пистолет.

Въз основа на тези данни е издадена Заповед № 3384з-95/15.02.2021г. на Началника на 09 РУ- СДВР - комисар С. Д., с която на жалбоподателя К. П. е отказано продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, кал.9/18 с фабричен № КТ372824, с цел самоохрана.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 09 РУ -СДВР. Заявленията се подават, съгласно чл. 81 от ЗОБВВПИ, до началника на РУ на МВР по постоянния адрес на заявителя и съответно разрешенията или отказите се издават от същия. Постоянния адрес на жалбоподателя е на територията на 09 РУ–СДВР, а именно: [населено място], район „В.“,[жк].

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. На жалбоподателя е дадена възможност

да обоснове искането си след констатиране, че основателна причина не е посочена в заявлението му. Същият се е възползвал от дадената му възможност. С това административният орган е изпълнил задълженията си по чл. чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Във връзка с правилното приложение на материалноправните норми съдът намира следното:

В случая се касае до подадено искане за продължаване на разрешение за носене и съхранение на късоцевно огнестрелно оръжие. Настоящият съдебен състав приема, че при всяко сезиране на органа с искане за продължаване на срока на разрешителното, същият е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона за притежаване и носене на оръжие. Противното би значело разрешението да не обвързано със срок. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото. Поради това законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано периодично - на пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие.

Съдът приема, че правилно административният орган е изследвал предпоставките по чл. 58 от закона.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Спорният въпрос в настоящото дело се свежда до това дали по отношение на жалбоподателя са налице основателни причини, които да задължават административният орган да разреши носенето на оръжие или такива обстоятелства не са били налице.

В хода на административното, както и в хода на съдебното производство от лицето не са ангажирани никакви доказателства, включително и гласни такива, в подкрепа на твърденията му, че е налице реална заплаха за него, която да обосновава необходимостта от носене и употреба на оръжие. В производството по издаването на оспорената заповед от лицето не са посочени данни за посегателства, обуславящи необходимостта от самоотбрана. Твърдяната нужда на заявителя не е основание за продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Липсват доказателства, за конкретни действия, застрашаващи личната безопасност на лицето, неговото здраве и целостта на неговото имущество.

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на

огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона - отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самоотбрана от страна на жалбоподателя. анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска подновяване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана. За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения.

Предвид изложеното, обжалвания отказ от издаване на разрешение е материално законосъобразен.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК, в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. П. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], ул.“10“ № 34, чрез адв. И. З. със съдебен адрес – [населено място], [улица] срещу Заповед № 3384з-95/15.02.2021г. на Началника на 09 РУ- СДВР - комисар С. Д., с която на жалбоподателя К. П. е отказано продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие –пистолет марка „М.“, кал.9/18 с фабричен № КТ372824, с цел самоохрана.

ОСЪЖДА К. Х. П. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], ул.“10“ № 34 да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

Решението може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: